

Ummæli

Havnar Hornorkestur fyrri fyrstu ferð á vitjan í Bergen til:

19. europeiska meistaraheitið fyrri hornorkestur

Tá tað ber føroyska landsliðnum í fótbóltili til at siga, at teir vunnu seinna hálvleik við einum máli, so man tað eisini fara at bera Havnar Hornorkestur til at siga, at vit spældu okkara sjálvvalda stykki betur enn finska orkestrið gjørdi, tí har gjørdist Havnar Hornorkestur nr. 2 av trimum. Kappingarstykkið harafturímóti gjørdist okkara trupla stykki, tí tá samantalt varð, gjørdust vit nr. 3. Hetta verður nú ikki tikið so tungt, tá vit annars fingur frá kvalifiseradum keldum at vita, at orkestrið var væl samanspælt og avgjørt ikki nakað at skamast við víðvíkjandi framförsuni, tí sum kunnugt eru marginalarnir sera smáir, og bert 5 stig vóru á muni millum nr. 1 og 3. Vinnari í B-bólkinum gjørdist eitt franskt orkestrur, og finska orkestrið gjørdist nr. 1. Í A-bólkinum var tað eitt orkestrur úr Yorkeshire, ið gjørdist nr. 1, Black Dyke Mills Band gjørdist nr. 2 og Manger Musikklag úr Noregi gjørdist nr. 3. Í A-bólkinum vóru 10 orkestrur

Alt ferðalagið júst heimkomið við Atlantsflog

Ikki kann sigast annað enn at spenningurin var stórir á fólki, tá vit seinnapartin hósdagin tann 2. mai kl. 15.00 byrjaðu ferðina eystur um hav. Orkestrið hevði leigað flogfarið hjá Atlantsflog, og framkomin seinni um kvöldið vórðu vit innkvarterað á frálíka hotellid «Rica Travel Hotel», ið lá inni í miðbýnum í Bergen. Restin av kvöldinum varð so annars brúkt til hugnaliga samveru og spákan runt býin.

Longu í januar í ár byrjaðu venjingarnar til hesa kappingina, og bert avbrotið av spæli til Grækarismessu, Flaggdagin og 1. mai, so hevur orkestrið nærum bert vant stykkið «Shipbuilders» og «Occasion». Kappingarnevndin sendi okkum

í mars mánaði stykkið «Occasion» at spæla sum kappingarstykki, meðan orkestrið sjálvt hevði valt sær «Shipbuilders». Um tað mundið vera føroyska skipabyggingin, ella øll skipini, norðmenn hava bygt fyrri føroyingar gjøgnum tíðurnar, ið mundi hava inspirerað nevndina í Havnar Hornorkestur til at velja júst hetta stykkið, skal eg lata vera ósagt, men væl royndist stykkið kortini, og ikki minni áhugavert at spæla, við tað at stykkið í myndar eina skipabygging heilt frá tí, kjølurin verður strektur, til skipið fer sína jomfrúferð.

Fríggjadagin – sum heima var dýr biðidagur – vórðu eisini fríleturnar nýttar til sosiala samveru og spákan í býnum, har summi nýttu høvið at vitja kend stöð í Bergen býi, sum t.d. Fløi-

banan, ið er sera høgt stað við ótrúliga vøkru útsýni yvir býin. Nógvir handlar vórðu eisini vitjaðir. Seinnapartin kl. 16 varð innkallað til eyka venjing, har Ove Olsen fekk teir seinastu bríkkarnar upp á pláss. Ljósferini vórðu stemmað og eftirhugd og full vísar fingin fyrri, at allir spælarnar høvdu fingið røttu nótar at spæla eftir. Seinasti minningarseðilur varð eftirkannaður, tí einki skuldi mangla, tá orkestrið skuldi trína inn á pallin morgunin eftir uml. kl. 9.00. Eisini varð álagt spælarnum at fara tíðliga í song – seinast kl. 23.00 – og vera á fótum aftur morgunin eftir kl. 05.00. Hesir fáu tímar skuldu so brúkast til at fáa likamið justerað, morguntúrur gingin, morgunkaffi og stutta venjing fyrri hvønn spælara sær.

Black Dyke Mills Band Fríggjakvöldið kl. 20 varð farið á konsert at lurta eftir hesum navnframa orkestri, og avgjört fór eingin heim aftur skuffaður. Orkestrið er eitt av teimum bestu orkestrunum, onglendingar nakrantíð hava átt, og bara tað at fáa loyvi at spæla í orkestrinum er ein framhjáttur fyrri flestu spælarnar. Vit fingur longu í byrjanini av konsertini lovað, at kvöldið fór alt samalt at vera ein stór uppliving, og so varð. Tað er vónleyst at greina sundur alt tað, ið spælt varð, men heildarmyndin fyrri okkum øll var, at tað jú er ótrúligt, at tað kann lata seg gera at spæla so væl, men veruleikin var har – vit høvdu høyrð tað við okkara egnu oyrum. Konsertin var eisini eitt sindur show-merkt, og serstakliga sjálvt endastykkið var framúr væl spælt, har orkestrið í smáum bólkom fór av pallinum, fyrri síðani at koma inn aftur fullmannað og so til seinast taka sjálvan endan. Tað var eitt upplivsi. Eitt slíkt upplivsi fær ein neyvan høvi til at uppliva aftur í bræði.

Sjálv kappingin

Leygarmorgunin kl. 5.00 vóru flestu spælarnar á fótum og kl. 8.00 varð farið yvir í Grieg-höllina. Kl. 7.00 var lutakast um taðfylgjuna, og vit skuldu nærast inn. Undan okkum fór tað finska orkestrið. Eftir passkontroll fingur vit 20 minuttir fyrri okkum sjálf í einum rúmi upp at sjálvari høllini. Tað var ein ótrúligur spenningur á monnum og kvinnum hesa lötuna, tá gingið varð upp trappurnar til sjálvan pallin. Innkomin var so bara at seta seg tilreiðar, biðandi eftir fyrsta taktslagnum frá Ova, og so varð sett í gongd. 22 minuttir seinni var alt yvirstaðið. Út um komin vóru vit heilt samd um, at vit neyvan nakrantíð høvdu spælt so væl sum henda morgun, so tað fór at verða

spennandi at frætta úrslitið. Øll tey veiktu stöðini í báðum stykkjunum, sum vit væl kendu, høvdu vit spælt væl, so heildarmyndin var góð aftan á og vónin birtist í bróstinum á okkum um at koma heim við einum heiðurligum úrsliti.

Kl. 20 var so Gallakonsert, har úrslitini frá dómarnum vórðu lesin upp, og tá kom so fram, at vit blivu nr. 3 í B-bólkinum. Ein glotti í øllum hesum var kortini, at «Shipbuilders» – stykkið, sum vit sjálvir høvdu valt at spæla – varð dømt til at gerast nr. 2, men samantalda úrslitið var so eitt 3. pláss. Sjálvandi harmuligt, og vit kundu væl siggja tað á Ova, at hann var keddur, men vit kundu ugga okkum við, at vit høvdu gjørt okkara allarbesta henda leygarmorgunin í Grieg-høllini. At tað so í dómarnum øyrum ikki var gott nokk, ja, tað var so einki at gera við.

Nú fáa vit so at siggja, hvussu verður næsta ár til tað 20. meistaraheitið. Vónin er har framvegis, so tað er bert at royna aftur.

Heimferðin

Øll vóru vit samd um, at hetta vikuskiftið í Bergen hevði verið eitt upplivsi. Sunnukvöldið kl. 20.30 lætti so flogfarið hjá Atlantsflog, og kl. 23 okkara tíð vóru vit so aftur í Útvarphøllini, har tikið var ímóti okkum við góðum drekkum og smurum breyði við skerpikjøti og kjøtþysu.

19. europeiska meistaraheitið var at enda komið, og orkestrið fer nú aftur undir sín vanligu dag. Havnar Hornorkestur vil her eisini nýta høvið til at takka øllum, sum hava staðið saman um orkestrið, bæði við peningaligum og moralliskum stuðli, tí uttan henda stuðul hevði ikki nógv komið burtur.

Victor Carlsen

Eftir kappingina varð stillað upp uttan fyrri Grieg-høllina

